

נחלרי נצח

י"ל ע"י מוסדות ברוסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 838
פרשת מקץ

ר"ח	צאת השבת	כניסת שבת	הדלקת נרות
17:54	17:16	16:01	ירושלים
17:51	17:18	16:17	תל-אביב
17:51	17:16	16:08	חיפה
17:52	17:20	16:19	באר שבע

דבר ראש הישיבה

זאת חנוכה כולל את כל הימים הקודמים זהו יום החתימה של ימי הדין • היוונים ניסו לפרוץ פרצות ולגרום לשוויון בין כולם ולצרף אם עם ישראל לתרבות שלהם • התיקון של היוונים הוא על ידי גילוי יופי פנימי

כי מצד ההיכל בלבד גובר עליו כח יון. ולכן כשגברו על ההיכל, טמאו את כל השמנים שבהיכל. ודוקא שמנים, כי השמן הוא מיוחד לקדושה. וראיה לזה, שבשמן מקדשין ומושחין הכל (שמות ל, כד לג) והוא עיקר הקדושה, ואף בזה שלטו יון וטמאו את כל השמנים". עכ"ל.

ויש להוסיף עוד על דבריו, שהיכל גימט' = 65, ויון זה גימט' = 66, וכל מטרם הייתה להכניע את האחד. כי במילה ציו"ן יש את המילה יון, ואם מורידים את האות צ' שהיא רמז לצדיק נהיה יון, וכן "ציון" מלשון פה מצוין המקום של ה', מאן הושתת העולם, בחינת אבן השתיה, בחינת נקבי השיתין שמשם כל ההתחלה, בבחינת מש"כ "מציון מקלל יפיי" (תהילים נ'), בבחינת "יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם".

יופי פנימי

כל התכלית של החן והיופי של יון הייתה לשרת את הקדושה, לשרת את עם ישראל ולא שיהיו בפני עצמם. יון הם בחינת החיצוניות הם כנגד הסוף של המילה 'צ-יון', והם לא זכו לבוא לתכליתם האמתית והעיקרית להתבטל לצ' של ציון, כי האות צ' היא בתחילת המילה נוטריקון, ויון לא התבטלו לתחילה המילה היא האות צ', ובמילים אחרות לא התבטלו לקדושה, כי היו צריכים ליתן את בחינת היופי למקומות הראויים באמת לבחינת הפנימיות ולא לחיצוניות.

אבל האמת של עם ישראל שהם שייכים לציון. ציון מלשון 'מצוין', עם ישראל הם מצוינים, המצויין ענינו שהוא עומד בפני עצמו הוא אינו שייך למישהו. היוונים הם אלו שמנסים לשתף אותנו עם התרבות שלהם וכמו ששרים: "יונים נקבצו עלי", היוונים רוצים לצרף את עם ישראל לקיבוץ שלהם, שנהיה איתם באחדות גמורה.

והעבודה שלנו היא להתרחק מכל אלו שמנסים להכניס את התרבות הרעה שלהם אלינו, מכל אלו שמנסים לצרף אותנו להתנהג ולהשתתף בתרבות הקלוקלת. הימים הללו הם הימים שבהם צריך לחזק את הפרצות ולחדד את המטרה האמתית שלנו, המטרה שבשבילה באנו לעולם.

שבת שלום!

היום השמיני של חנוכה הנקרא "זאת חנוכה" והוא כנגד ספירת הבינה, בחינת מה שכתוב "אם הבנים שמחה" בחינת חנה ושבעת בניה, ולכן הוא קרוי "זאת חנוכה" מכיוון שזאת' לשון נקבה. יום "זאת חנוכה" הוא היום השמיני וכל שבעת ימי החנוכה נכללים בו.

יש קשר והקבלה בין יום הכיפורים לחג החנוכה, ביום הכיפורים היה צריך להיות חנוכה בית המקדש, ולמעשה חנוכה הבית (חנוכה המזבח) הייתה בחנוכה. בליקוטי מוהר"ן (תנינא ז) כתוב "כל אָחָד כְּפִי מֵה לְשׂוּקָה לְפַעַל בְּקִשְׁתְּ סֶלַח נָא בְיָוִם-הַכְּפוּרִים, שְׁעַל-יָדֶי-זֶה נִתְּתָן פָּגַם חֲרָבַן הַבֵּית, כְּמוֹ-כֵן נֶעֱשֶׂה בְּחִינַת הַנְּתִיבֵי הַבֵּית, בְּחִינַת חֲכָה נִמְצָא שְׁחֻכָּה נֶעֱשֶׂה עַל-יְדֵי סֶלַח נָא".

וכותב הקאמרנא שביום "זאת חנוכה" ממשיכים את הארת ספירת הבינה שהיא עולם החירות, וחז"ל אמרו "אין לך בן חורין אלא מי שעוסק בתורה".

בית המקדש הראשון נבנה בקדושה נוראה, היו בו השפעות גדולות של נבואה, עשרה ניסים שהיו בבית ראשון לא היו בבית שני, עניין בית המקדש הראשון מתחיל עוד עם כניסתו של יהושע בן נון לארץ ישראל וממשיך בבניית הבית על ידי שלמה המלך, שזכה לבניית הבית בשלמות.

מדרגת בית ראשון הייתה כל כך גבוהה, עד שזכו ישראל באותו הזמן למעלת הנבואה, והיו ביניהם נביאים שהיו מקבלים ציווי מפי עליו. הנבואה שהייתה בבית ראשון לא נתנה לחכמת יון להיכנס ולטמא את הקדושה, כי בכוח הנבואה היה להכניע קליפת היוונים.

י"ג פרצות

זהו הסוד של הי"ג פרצות שפרצו היוונים בחומה, כי היוונים רצו להטמיע בעם ישראל את הפריצות, את השוויון, שכולם יהיו אותו דבר בלא שום שינוי כלל.

וכך כותב המהר"ל בספרו נר מצווה: "ולכן נעשה הנס בנרות, כי היונים היו מטמאים את ההיכל, שכן כח יון מיוחד להתגבר על ההיכל יותר מכל האומות. וסימן לדבר, היכל עולה למספרו ס"ה ויון מספרו ס"ו, להורות כי יש למלכות יון כח גובר על ההיכל ובזה מטמאים את ההיכל,

מוקד הזמנות: 1-800-800-148

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטרן שליט"א אצלכם בבית

עם סיום ימי החנוכה - "ימי החינוך", אספנו עבורכם, מקבץ משפטים, הטומנים בתוכם רעיונות מיוחדים לחינוך הילדים. קוראים נהנים ומחנכים!

סדר!

ניהול נכון ומסודר, כאשר המחנך מסודר בענייניו, יתהווה אצלו יחס הוגן לכל דבר, וממילא הוא ישלוט בכל בענייניו, הסדר אמור לגרום למחנך להעריך כל דבר שעושה, כי סדר בנוי על סדרי העדיפויות - יש מולו חפצים חשובים יותר ויש חשובים פחות, הגה"צ רבי ירוחם זצ"ל כתב הסבר על דרכו של הסבא מקלם זצ"ל שהייתה בנויה על סדר, וז"ל: "הסבא זצ"ל היה אומר שסדר דומה לקשר שבשלת של מרגלית, שאף שהעיקר הלא הם המרגלית, והקשר שבשלת הלא הוא באמת רק דבר טפל, אבל מכל מקום אם יתירו זה הקשר, הנה יפלו כל המרגליות ארצה".

(הרב בעריש הכהן גוטשטיין • מפקח ת"ת אמונת ציון)

תסמכו עליהם...

על ההורה היקר לסמוך על צוות הת"ת שהוא מנוסה ומבין בחינוך, וודאי שלא מערב שיקולים לא ענייניים בחינוך התלמידים, מי שלא חושב כך עדיף שלא יכניס את האוצר הכי יקר שיש לו בעולם, למקום מסוכן שכזה!!! מה גם, שמעולם לא ראיתי הורה שהצליח לכופף החלטה מקצועית של המחנך והצליח להפיק מזה משהו טוב לבן שלו, בדרך כלל ההורה בסוף נכנע לדרישת הת"ת, וגם הורה שנראה שהצליח ל"כופף" את החלטת המחנך, הוא בעצם ניצח בקרב והפסיד במלחמה האמתית, כי על פי רוב, התלמיד ישלם מחיר יקר מאוד על חוסר הענות לבקשת המחנך, וגם ההורה ישאיר רושם רע אצל המחנך של חוסר שיתוף פעולה וכו', רושם שלא ימחה בקלות.

(הרב משה שמואל אורלנצ'יק • ר"מ במכינה לשיבה "אמונת ציון")

המעלה של מידות טובות לראות את השני ולרצות באמת בטובתו ובהצלחתו נקרא גם עין טובה. להיות חפצים באמת בטובת השני, ושמעתי פעם בשם החסיד ר' אליהו פישר זצ"ל משפיע מחסידי גור כאשר הרבי הפני מנחם היה מעורר רבות על עין טובה ואף אמר פעם שהמחלה הנוראה מגיע בגלל חוסר בעין טובה כשאחד לא מפרגן לשני ורוצה לעצמו את כל מה שיש לחבירו. אמר, שבטבע המחלה שתא אחד אוכל את התא השני בגוף וזה מידה כנגד מידה.

(הרב חיים גרינפלד • יועץ רגשי ומדריך חינוכי בת"ת "אמונת ציון")

סולם ערכים

כשסולם ערכי האמונה בנוי נכון, אזי השלווה הרועג והביטחון מתבטא בכל חלקי החיים, בעתות שמחה וחו"ו להיפך, וכמו שרביה"ק מביא בשיחות הר"ן (סימן נ"ג): מי שיש לו אמונה - חייו חיים והוא מבלה ימי חייו בטוב תמיד. כי כשהולך לו כראוי ויש לו טוב בודאי טוב לו. ואפילו כשאינו כך (דהיינו שאין מתנהג לו כסדר ויש

לו יסורין חס ושלום) גם כן טוב, כי הוא בטוח שאף על פי כן השם יתברך ירחם עליו להבא ויטיב אחריתו. כי מאחר שהכל מאתו יתברך בודאי הכל לטובה.

אבל מי שאין לו אמונה חס ושלום חייו אינם חיים כלל כי תכף כשעובר עליו איזה רעה שוב אין לו שום חיות, כי אין לו במה לנחם עצמו כלל מאחר שאין לו אמונה כלל, ואין לו שום חיות ושום טוב מאחר שהולך בלי השם יתברך ובלי השגחה רחמנא לצלן. אבל על ידי אמונה מה טוב ויפה החיות שלו כנ"ל

(הרב ש. הכהן • מחנך בת"ת "אמונת ציון")

המנוע...

מוטיבציה הוא המנוע החזק שגורם לנו לפעול יכול להיות רב שרד שאם המנוע שלו לא יפעל הוא יהיה חסר תועלת. התפקיד המרכזי של ההורים ואנשי החינוך הוא לתת את הדלק למנוע שיפעל ויתקדם אך לפעמים התפקיד מורכב יותר זה הצורך אצל ילדים מסוימים לייצר את המנוע. יש ילדים שלא רוצים להצות. והעבודה איתם היא להביא להם את ההנאה של חווית הניצחון.

(הרב חיים גרינפלד • יועץ רגשי ומדריך חינוכי בת"ת "אמונת ציון")

לב ומוח!

לאורך כל ההיסטוריה הן של התנ"ך והן להבדיל בכלל הנהגת העולם רוב האסונות שאירעו לעם ישראל ולעולם כולו אירעו כשהלב התערב בנעשה והחל לתת עצות למוח כיצד לפעול!!!

(הרב משה שמואל אורלנצ'יק • ר"מ במכינה לשיבה "אמונת ציון")

רדאר!

עלינו להבין, כי למילה שלנו יש משמעות מול הילד, ילד/אדם בריא מקבל הוראה ומבצע, בפרט במעמדו כהורים/מחנכים, ההיררכיה ברורה, ובפרט כשמבין שרוצים בטובתו, חוסר הביטחון שמשודר בעת ההוראה, בגלל החששות, נקלט ברדאר הרגשי של הילד, ומתורגם למעשה בסירוב וכו'.

(הרב ש. הכהן • מחנך בת"ת "אמונת ציון")

נפילות!

אולם כמו האב המלמד את בנו לצעוד בכוחות עצמו, כך הדבר אצל הקב"ה, כביכול אומר הקב"ה לאדם, נפלת? - אז תקום!! אם תרצה - זה יעבור, ותוכל להמשיך הלאה, כפי שאומר הנביא (מיכה ז' - ט') "גם כי אשב בחושך - ה' אור לי", הנפילה אינה איבוד ההישגים - אלא ניסיון

(הרב בעריש הכהן גוטשטיין • מפקח ת"ת אמונת ציון)

עוד לא מנויים?

קבלו מגזין חנים להכרות!

עזת de הנאה וסיפוק ותוכן איכותי לחיים טובים יותר
אפי" תורת רבינו הקדוש רבי נחמן, לחיים ולכל בני החספחה.

מוקד מנויים:
02-623-1218

ניתן להירשם בכל
עמדות 'נדרים פלוס'
ניצוצות • טופס הרשמה

הכיפה!
נדרים פלוס
107 גליון
כסל תשס"ד

חנוכת השבת

כששמאי הזקן היה הולך בשוק בתחילת השבוע ורואה בהמה משובחת או בקבוק יין טוב, מיד הוא היה קונה אותו לכבוד שבת. ואם למחרת הוא היה מוצא בקבוק יין יותר משובח או חתיכת בשר קצת יותר טובה, הוא היה קונה את הדבר המשובח לשבת ואת מה שהוא קנה אתמול הוא היה אוכל ביום חול. כך היה עושה שמאי במשך כל השבוע.

מדוע הוא נהג כך? למה להתחיל לקנות לשבת שבוע קודם, אם יתכן והוא ימצא במשך השבוע בשר יותר משובח?

התשובה היא, שמאי היה סבור שבשביל האור של שבת צריך להתכונן מראש, במשך כל השבוע צריך לתקן את ימי החול והדברים הגשמיים, כדי שהם יתעלו למדרגת שבת.

לעומת זאת הלל הזקן, במשך כל השבוע לא היה קונה לשבת, רק בערב שבת הוא היה הולך לשוק וקונה

נוכה כבר נמצא בסיומו, מיד אם סיום החנוכה נכנסים אנו לשבת קודש, עוזבים את קדושת החנוכה ועוברים לשבת קודש, מקדושה לקדושה, מהאור של חנוכה לאור של שבת.

רבתינו בעלי חכמת האמת מגלים לנו שיש קשר בין חנוכה לשבת, על אף ששבת היא מדאורייתא וחנוכה הוא חג דרבנן, מכל מקום שני הימים הקדושים הללו תלויים זה בזה וקשורים אחד לשני, ואם כן כשעוזבים את חנוכה ועוברים לשבת הרי השבת היא המשך של חנוכה.

• • •

את הקשר בין שבת לחנוכה ואת נקודת ההבדל ביניהם, כבר הזכיר האריז"ל בשפה הפנימית, ורבי נחמן ביאר זאת כעבודה למעשה.

שבת - זה זמן של התעלות זמן שכל הבריאה כולה מתרוממת ונעשית קדושה.

יורדים למטה

ועל כן היה יכל לקרב רחוקים מאד. כי לא היה מקפיד שלא לקרובם כי אם כשיכינו עצמם כראוי לעלות לקדשת שבת רק השתדל למצא בהם איזה נקדות טובות והוריד והשפיל עצמו אליהם למקומם שהם שם והמשיך להם קדשת שבת למקומם. ועל ידי זה קרב כל הרחוקים מאד

את האוכל הטוב ביותר. משום שיטת הלל הייתה שלא צריך הכנה לשבת, לא צריך במהלך כל השבוע להכין את הדברים הגשמיים להתעלות רוחנית, כי בשבת האור של שבת עצמו יורד ומאיר למטה, ומשפיע על כל דברי החול ומתקנם באופן המושלם.

האור של שבת לפי שיטת הלל הוא אור של חנוכה, אור קדוש שיורד למטה ומאיר ומשפיע למקומות הנמוכים ביותר.

בעצם, לפי הלל כל שבת היא 'שבת קירוב', היא מקרבת את כל האנשים הנמוכים, כל שבת היא בחינת חנוכה.

ועתה, שאנו עוזבים את חנוכה ונכנסים לשבת, צריך לזכור, לפי שיטת הלל אנחנו לא מאבדים את קדושת חנוכה, אדרבה אנו ממשיכים עמה לתוך השבת.

(ליקוטי הלכות ראש חודש הלכה ו לב)

חנוכה - לעומת זאת, אמנם כל הבריאה מתקדשת, אבל לא על ידי רוממות והתעלות למדרגות גבוהות עליונות ונשגבות, אלא אדרבה, האור הגודל הוא זה שיורד למטה, הקדושה העליונה משפילה עצמה ומאירה למקומות הנמוכים ביותר, היא יורדת ומאירה גם לאלו שלא זכו לשמור תורה ומצוות, היא מאירה בתוך תוך ליבם של רשעי ישראל.

הנקודה השורשית שמתגלה בחנוכה היא להאיר במקומות הנמוכים.

אבל ר' נתן מגיע ומגלה לנו שבאמת גם בשבת בעצמה יש את האור של חנוכה. גם בשבת ישנה הבחנה שנאירים למטה אל המקומות הנמוכים לאנשים הפשוטים, וההארה הזאת תלויה במחלוקת בית שמאי ובית הלל.

• • •

הסכמה שאיננה מוסכמת

קל"ג שנה לפטירתו של ר' גרשון העניך - האדמו"ר מראז'ין • ד' מבת תרנ"א - תשפ"ד

נכתב הזוהר כך הוא צריך להישאר, צער לי עליך", סיים ר' גרשון העניך את דבריו.

הרב הצעיר ניסה להתעקש עוד מעט, ומשראה כי האדמו"ר עקשן בדעתו עזב את המקום בשתיקה, לא נורא אשוב בצהריים ואנסה ללחוץ עליו שוב עד שהוא יכתוב לי הסכמה, חשב לעצמו בלבו.

• • •

שוב דפיקות נשמעו על הדלת והיא נפתחה על ידי ר' גרשון העניך, "מה רצונך ידיד, הן כבר ביקרת כאן הבוקר ואמרתי לך שאני לא מוכן לכתוב הסכמה לספרך", פנה אליו ר' גרשון העניך בפרצוף תמה. "יסלח לי כבוד הרב אולי בכל אופן, הן עמלתי על הספר הזה כל כך הרבה זמן". אך ר' גרשון שוב השיב בשלילה, הרב הצעיר שוב התעקש ור' גרשון אינו מסכים, כך עברו מספר דקות של ניסיונות שווא.

"אתה יודע מה" אמר ר' גרשון העניך לבסוף, "אם אתה כל כך מתעקש אכתוב לך הסכמה, אולם יש לי בעיה נוספת, מימי לא כתבתי הסכמות, אינני יודע מה צריך לכתוב בהם, לפיכך לך אל בית המדרש והבה לי משם ספר שכתוב בו כבר הסכמה, אני יעתיק מתוך הספר את נוסח ההסכמה ואכתוב שם את שמך ואחתום בשמי".

הרב הצעיר שש וששמח על הצלחתו, פנה אל בית המדרש וחיפש את הספר אם ההסכמה הטובה ביותר, בה מוזכרים תארים מופלגים

ביותר, והביאו אל ר' גרשון העניך.

"שוב מחר ואביא לך את ההסכמה המוכנה", אמר לו ר' גרשון העניך.

הרב הצעיר שב למחרת וקיבל מר' גרשון העניך את ההסכמה, הוא הציץ בחצי עין לראות מה הרב כתב ועיניו חשכו, ר' גרשון העניך העתיק את כל ההסכמה מלשון הקודש לפולנית, ובכך כל התארים המיוחדים איבדו את טעמם ונראו כמגוחכים. במקום 'יודע צפונות' היה כתוב 'וויירווא גארי', וכן הלאה, ובכך כל ההסכמה איבדה את תוכנה.

"יסלח לי כבודו" פנה הרב הצעיר אל ר' גרשון העניך, מדוע הרב עשה כן?

"רציתי להראות לך, מה קורה כשמתרגמים דבר מלשונו המקורי, כיצד הוא מאבד את טעמו ומטרתו", השיב ר' גרשון העניך, "כשם שההסכמה איננה שווה, כך התרגום מארמית ללשון הקודש מאבד את כל התוכן הפנימי של הזוהר...."

(מקור: ליקוטי יצחק צבי)

ל עיירת ראז'ין נכנס רב צעיר, ופנה לעבר בירתו של ר' גרשון העניך - "האדמו"ר מראז'ין". הרב קיבלו בסבר פנים יפות ונתן לו כוס מים לשתות.

לאחר שהלה סיים ללגום פנה אל ר' גרשון העניך, "בבקשה כבוד הרב, באתי ממרחקים על מנת לקבל הסכמה לספרי החדש שאני מתעתד להוציא, תמיד היה לי חלום, וכעת הגשמי אתו. זה ממכר שחשקתי להנגיש את לימוד הזוהר הקדוש לכל דורש. הן ידוע כי השפה הארמית בה נכתב הזוהר עומדת היא כאבן נגף בדרכו ללמוד את החכמה הפנימית והעמוקה, כאשר רבים מאלו שהתחילו ללמוד את הזוהר התיישבו מלהמשיך בעקבות לשונן הקשה של הזוהר. ואני תמיד חשקה נפשי לתרגם את הזוהר למען יוכל כל דורש להבינו, והנה כעת לאחר

שנים של עבודה מאומצת, כאשר חקרתי ובררתי וליבנתי כל שורה בזוהר, עומד אני להוציא פירוש נפלא שיביא אור חדש בעיניים 'לכל הרוצה לבוא וליטל את ה..."

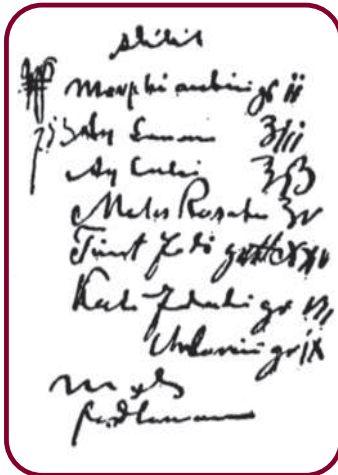
"כבוד הרב", המשיך הלה להרצות את דבריו בשטף, "כעת עמוד אני ממש בשלב הגמר, בשלב האחרון לפני שיבוא לעולם האור הגדול שוודאי ישפיע שפע רב, השגתי גם תורמים שיתרמו את עלות ההדפסה, וכעת מה שחסר לי הוא רק ההסכמה מהרבנים, הן וודאי שיביאו אור הזוהר הקדוש הוא לא דבר של מה בכך, לולא שיהיו לי הסכמות רבות מכלל הרבנים יהיו רבים שיחששו ללמוד מהתרגום שכתב איש צעיר שכמוני, בבקשה האם יועיל כבוד הרב לכתוב לי הסכמה? יפתח הרה אל בית הספר

ויראה את העבודה הנפלאה שעשיתי ולבטח יסכים להסכים אתי בקסת דוין, בזכות הסכמתו של הרב יהיו עוד ועוד אנשים שידוע את החכמה הפנימית והעמוקה, זוהי זכות גדולה ועצומה", סיים הרב הצעיר את דבריו ועצר ממתין בכיליון עיניים להסכמתו של האדמו"ר.

ר' גרשון העניך שכל העת הקטיב כשהוא נראה מהורהר, הניע כעת את ראשו מימין לשמאל וחוזר חלילה כמשיב לא ולא!

"במחילה מכבודו", המשיך ר' גרשון העניך להסביר את עצמו. "יודע אני שוודאי השקעת זמן וממון רב בכדי להוציא את ספרך, אבל לצערי לא אוכל לתת לך הסכמה, ולא משום שחלילה מזלזל אני בדבריך ובתורתך, אלא שסבור אני, כי אם הזוהר הקדוש נכתב בלשון הארמית הקשה כנראה שיש סיבה נסתרת לדבר, אולי ר' שמעון בר יוחאי לא חפץ ססודות גדולים אלו יהיו גלויים לכל אדם - מתגללים בחוצות רחוב, או שמא בשפה הארמית דווקא רמוזים נגזי התורה וכל שינוי קטן כבר מאבד את המטרה.

הן אם זוהי הסיבה או כל סיבה אחרת, אבל אם כך

כשם שההסכמה איננה שווה... מכתב בכתב יד

צריכים להדליק היום? השמש הכפרי שהתבלבל בין ספירת העומר לחנוכה, סבור היה כי יש איסור לומר את מנין הנרות כשם שאסור לומר כמה סופרים, ולכך הוא השיב: "מחר ידליקו שני נרות". הרב שתפס את הטעות חשש כי יגרם לשמש ביזיונות, לפיכך אמר לו: "דע לך, כי מותר אתה לומר את מנין הנרות, שהרי שמש אתה, ואמרו חז"ל, שעל ידי אור השמש מותר להשתמש בנרות..."

• • •

מעשה במשב"ק שמנע מהחסידים להיכנס לאדמו"ר, בטענה שתפקידו לשמור על בריאותו, פנה אליו אחד החסידים ואמר לו בשנינות: "הרב הוא הנר שמאיר על כולם, והשמש מטרתו להתיר את השימוש באור..."

דוע אמרתו המפורסמת של הרב שך - "ראש ישיבת פונוביז" ששאל, מדוע היום האחרון נקרא זאת חנוכה? והשיב הרב, "במשך כל ימי החנוכה קורה דבר מאד מצער, אברכים ובחורים עוזבים את הגמרא להדלקת הנרות ולאחר מכן לא תמיד שבים אליה כל כך מהר, פעם יש ערב לביבות, ופעם מסיבת חנוכה וכדו'. אבל בזאת חנוכה הסדר בכללים ובישיבות ממשין כרגיל, והרי זה עיקר ענינו של חנוכה, תחת "להשכיחם תורתך" להתחזק בתורה, ולכן נקרא היום הזה "זאת חנוכה" - 'זה החנוכה'"

• • •

באחת מקהילות הקודש היה השמש של הרב כפרי פשוט שלא ידע דבר. והנה ביום השני של חנוכה ניגש הרב אל הכפרי ושאלו, "כמה נרות

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

שיחת ערב שבת

"אתם צריכים להבין משהו", הוא מספר על השלב הראשון בו החל להתעמק בספר ליקוטי מוהר"ן, "ישנם ספרי חסידות רבים, החסידות הביאה לעולם אור חדש ומיוחד, אבל הספר ליקוטי מוהר"ן, אחרי שמתעמקים בו מגלים משהו חדש שגם בעולם החסידות לא נמצא. יש צדיקים שהקשר שלהם לעולם הזה היה חוט אחד בלבד שנותר לצורך מחייתם הגשמית ואם היו יכולים היו מנתקים גם אותו. הצדיקים הללו הביאו לעולם משהו מקורי, שלא היה לפני כן, כמו רבי שמעון בר יוחאי, כמו האר"י הקדוש, כמו הבעל שם טוב, וכך גם היה רבי נחמן. הספר ליקוטי מוהר"ן הוא שונה מהספרים האחרים."

יום אחד הכל השתנה. הרב שיינברגר

הרב שיינברגר מדבר לאט, הוא בורר במילים, אבל אי אפשר שלא להבחין בהתלהבות שלו כשהוא מדבר על גדולתו של רבינו הקדוש. "אלו צדיקים שהמחשבות שלהם, התורות שהם הורידו במחשבה שלהם, מכניסות קדושה במחשבות של מי שקורא אותן", הוא מסביר את מה שגילה כשהחל להתעמק בספר הקדוש בעקבות הרצון לכתוב פירוש שיקל על תלמידיו להתעמק בספר הזה ולהבין את התורות שבו.

(מגזין 'ניצוץ' אייר תשפ"א)

ום ישיא אחרי חצות, הרב שיינברגר - רבה של אור הגנוז פותח את השיחה בקולו הלבבי: "אתם רואים כי אני כעת מבריק את הנרות לשבת, אבל אתם רוצים לשמוע דברים חשובים מאד, ולכן זה טוב שבאתם. 'העולם' לא אוהבים לשמוע דברים חדשים והם מפסידים מאד, חבל, מסתפקים במה שהם יודעים ואינם מבינים בכלל מה הם מפסידים."

עיניו החודרות של הרב שיינברגר מביטות בנו, הוא שותק לרגע, וממשיך: "אני אספר לכם משהו, גם אני לא הכרתי את העומק שיש בספר הקדוש והנורא הזה, ליקוטי מוהר"ן, תמיד למדתי בו אבל לא הגעתי לפנימיות שלו, אבל יום אחד הכל השתנה."

היה זה אחרי שסיים הרב שיינברגר את פירושו על ספר התניא, באחד הימים ניגשו אליו תלמידיו וסיפרו כי הם מבקשים ומשתוקקים ללמוד בספר הקדוש ליקוטי מוהר"ן אך הם מתקשים להבין את העמקות שלו, יש שם תורות עמוקות מני ים והם מרגישים שהם מפסידים אוצרות גדולים. הרב שיינברגר נענה מיד אך הוא לא שיער לעצמו עד כמה המלאכה תהיה קשה.

פתגם השבוע

"בהעלותך את הנרות" - "עד שתהא שלהבת עולה מאליה" להדליק את נשמת הילד עד ששלהבת אהבת התורה תעלה בו ולא תכבה

ההצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שלי"ם א' נתן בת בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

ההצלחת משפחת אוקן   ההצלחת משפחת שרון   ההצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

בבני ברק בווערת אש

קיים את ההבטחה במלאה. רבי שמעון ברגשטיין על רקע השיעור בישיבה בזמן הקמתה

בסיביר שהה ר"ש למעלה מארבע שנים, הרבה מעשים מופלאים נזקפו על שמו, במסירות נפשו שלא לחלל שבת ושאר מצוות כשסיפורי הצלה מופלאים והשגחה פרטית וניסית ליווהו בדרכו, באחד המקרים, בעת עבודתו במכרה פחם, נפלה עליו קורה ופגעה בראשו באופן מסוכן, באותה שעה הבטיח שאם יינצל, ויישאר בחיים יבנה בית קודש לה' ויקים ישיבה, הבטחה זו לא נתנה לו מנוח במשך כעשרים שנה, עד שזכה ומשאת חיי, הישיבה הקדושה, קמה ואף ניצבה.

מי שתמך עודד, והמריץ אותו ללא הרף לפתוח את ישיבת ברסלב היה רבי לוי יצחק בנדר אותו הכיר עוד ממחנות הפליטים בגרמניה שם שימש רבי לוי יצחק כרב ופוסק, וביום ב' פרשת שופטים כ"ז מנחם אב תשי"ט התקיימה אסיפת היסוד של הישיבה.

דורות של ברסלב'רס

למרות שבתחילת הדרך עדיין לא עמד בנין כלשהו לרשות הישיבה. לא המתין ר' שמעון ובחודש אלו תש"ט שוכנה הישיבה בביהמ"ד של אדמו"ר מצאנז ז"מ יגראד, ובביהמ"ד דחסידי ברסלב ברוח' מימון.

בד בבד עסק רבי שמעון בכל כוחותיו בבנין הישיבה. בח"י סיון תש"ך התקיימה הנחת אבן הפינה. ובשנת תשכ"ה ביום י"ז שבט נחוגה חנוכת הבית, בעשרות שנות קיומה, גידלה הישיבה, חניכה והוציאה מקרבה לגיונות של חסידים תלמידי חכמים מופלגים, עמלי תורה בטרה ועובדי ה' ורבים מהם מכהנים כמורי הוראה בישראל וראשי ישיבות.

ר' שמעון ברגשטיין עלה בסערה השמימה ב'זאת חנוכה' תשנ"ד, הישיבה המשיכה בעוז ללכת בדרכו וניתן לומר שלשיבה, חלק מרכזי בבנייתה המיוחדת של חסידות ברסלב שלאחר השואה והיא יסוד איתן, יתד ופינה לחסידות ברסלב המעטירה.

באותו בוקר הגיעו נציגי המשטרה החשאית הסובייטית אל הישיבה בשעת בוקר מוקדמת בהנחה שבזמן הזה נמצאים הבחורים כולם בישיבה. בחיקם נשאו רשימה שמית של צעירים מהישיבה אלא שכשהמשטרה הגיע לישיבה התברר שבחור אחד נעלם, באותו זמן הוא עסוק בלמסור נפשו עבור טבילה במקווה, כשהוא איננו יודע שבכך חייו ניצלו.

חיפוש אחר עמל התורה

השבוע חל יום היארצייט של החסיד רבי שמעון ברשטיין זצ"ל אביה של ישיבת ברסלב בני ברק המעטירה, ר' שמעון נולד לאביו רבי דניאל ברגשטיין, בשנת תרי"ד לערך, והוא היה מנכבדי חסידי טריסק בעיר אדמושיץ שבפולין. ממנה עבר לעיר ורשה.

בשנותיו הראשונות למד בישיבות חסידיות בוורשה, אך החיפוש אחר עמל התורה הוליכו לישיבת 'אהל תורה' בעיר ברנוביץ ובה הסתופף בצלו של הגאון המפורסם תלמידו של ה"חפץ חיים" ז"ע, הגאון רבי אלחנן ווסרמן הי"ד.

רבי שמעון, כדרכו כש"קנה" קנין בנפשו, היה זה עד כדי מסירות נפש. אחד מקנינים אלו היה טבילה יום-יום במקוה לפני התפילה עליה לא ויתר אף יום אחד. בזכות זו אף תלה נס הצלתו מציפורני הרוסים כפי שסיפר לנכדו ערב כניסתו למצוות:

ארבע שנים נסיביר

בברנוביץ היה באותם ימים רק מקוה טהרה אחד בו יכלו לטבול בימות החול ששכן במרחק של ארבעים דקות הליכה מהישיבה, ר' שמעון ברגשטיין שהיה קם מוקדם מאד עם שחר והולך את כל הדרך הארוכה עד המקוה וניצל את הזמן ל"שיחה בינו לבין קונו".

בשנים הראשונות של מלחמת העולם השנייה היתה ברנוביץ כבושה בידי השלטון הסובייטי. באחד הימים הגיעו נציגי המשטרה החשאית הסובייטית אל הישיבה בשעת בוקר מוקדמת בהנחה שבזמן הזה נמצאים הבחורים כולם בישיבה. בחיקם נשאו רשימה שמית של צעירים מהישיבה כולל ר"ט. הרוסים כינסו אותם וירו בהם למוות כבוגדים.

אך ר' שמעון ברגשטיין היה באותה שעה בדרכו לטבול במקוה, לאחר ימים ספורים הגיעה שוב המשטרה הרוסית החשאית לישיבה, חטפה אותו והעלתה אותו על רכבת הישר לגלות בסיביר, כמה ימים אחר כך נכבשה העיר על ידי הגרמנים. הישיבה פוזרה, רבים נמלטו והגרמנים בשיתוף הגויים הליטאים טבחו והרגו את כל יהודי העיר.

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

בית הדין פועל במסגרת חוק הבוררות (תשכ"ח) ליישוב סכסוכים כספיים על פי דין תורה שמטרתו לספק צדק מהיר ונגיש.

בית הדין חותר לפשר בין הצדדים ברוח טובה לשיעור רצון בעלי הדין. כמו כן עוסק בית הדין בתביעות נזיקין, נזקי שכנים, בטרדות עיסקית, גישור בין אדם לחברו, הסכמי גירושין, היתרי עסקה, עריכת צוואה עפ"י ההלכה והחוק (בתשלום סמל).

בית הדין למומנות

"נחלי המשפט"

בית דין אזורי לדיני ממונות נותן מענה מקצועי ויעיל ע"י דינים מומחים ומנסים ברשות האב"ד

הגאון הרב שלמה סוסייה שליט"א

הגאון הרב שמואל שטרן שליט"א

(מ"ץ ודין, ראש ישיבת נחלי נצח)

← הפניה אינה כרוכה בתשלום | 079-6976396 →